

Stichting Aktie Benin
Postbus 108
9780 AC Bedum
Giro: 249053
KvK: 02065396

Nieuwsbrief 4: maart 2005

www.aktiebenin.nl
www.wildeganzen.nl
www.ncdo.nl
www.derdewereldfonds.nl
www.scholmadruk.nl
www.odn.nl
www.hzg.nl
www.lloydsapotheken.nl
info@farmaciemondiaal.nl
www.stichtingbabyhope.org
www.mercyships.org
www.maxsoft.be
www.plan-international.org

MARJAN KROONE VANUIT BENIN

Er is veel zichtbaar werk verzet dit keer. Buiten het feit dat men begonnen is met de bouw van het laboratorium en er een goede start is gemaakt met de verbouw van het gezondheidscentrum, is ook het meisjesinternaat dicht en is de eerste container met hulpgoederen vanuit Nederland gearriveerd.

Het Accord de Siège (zie nieuwsbrief 3) is van ongekend belang gebleken. De auto is daardoor belastingvrij ingevoerd en ook de container is zonder problemen uit de haven gehaald.

Spontane vrijwilligers

Op 25 november was het dan zo ver. Voor het eerst met eigen vervoer en het Accord de Siège in mijn zak op weg naar Boukombé. Daar aangekomen bleek dat de aannemer iets te optimistisch was geweest in zijn tijdsplanning voor wat betreft de verbouw. Het vrijwilligershuis (een voormalig SNV-kantoor – dat wij gratis mogen gebruiken en twee jaar heeft leeg gestaan) was een grote puinhoop. Cement tot op het plafond en het bed dat me beloofd was stond nog in Natitingou. Dit was even flink lachen en daarna aan de slag in een totaal leeg huis.

Enkele dagen later staat er een blank meisje voor de poort die tegen me zegt: "Hallo ik ben Annemieke en samen met mijn vriendin Hanneke op reis door West-Afrika. We willen je graag komen helpen voor een weekje." Helemaal perplex antwoord ik dat er nog niets te doen valt, behalve schoonmaken. Ook zijn er nog geen matrassen, geen stromend water en het Afrikaans toilet en de douche in de tuin moeten we delen met de aanwezige mannen. No point. De dames zijn gezellig twee weken gebleven en hebben me prima geholpen om alles een beetje op de rails te krijgen. Ook zijn ze mee geweest als begeleidster met de blinde kinderen die naar Mercy Ships in Cotonou mochten voor onderzoek.

Meisjesinternaat

Het is de bedoeling dat in september 10 meisjes uit de afgelegen dorpen bij ons komen wonen om de MAVO te volgen in Boukombé. Kosten zijn 500 EURO per kind per jaar. Dit geld is voor het

onderwijs, drie maaltijden per dag, basale gezondheid et cetera. Het is natuurlijk een unieke kans voor deze meiden omdat zij anders niet naar school kunnen gaan. Bovendien krijgen ze – door bij ons te wonen – een andere beeldvorming over hygiëne, taakverdeling en dergelijke. Dit zal weer van invloed zijn op hun eigen familie en woonomgeving.

We zijn inmiddels begonnen met de verbouw van de carport. Op de foto kunt u zien dat het gebouw internaat grotendeels gereed is. Tevens heeft de eerste donateur zich aangemeld die – structureel – voor 4 jaar een meisje wil adopteren. Ik heb er alle vertrouwen in dat de komende maanden er meerdere mensen, scholen of bedrijfsverenigingen gevonden gaan worden die dit project financieel gaan ondersteunen, zodat we straks daadwerkelijk kunnen starten.

Het Nederlandse leger en actualiteitenprogramma 2-Vandaag.

Het Nederlandse leger heeft eind 2004 voor enkele weken kampement gehad in het zuiden van Benin en daar gewerkt in de gezondheidszorg. Voor hun vertrek hebben zij de ongebruikte medicijnen en het klein medisch materiaal dat niet terug hoefde, gedoneerd aan Aktie Benin. Dit is van ongekende waarde voor ons en het maakt mijn werk hier een stuk gemakkelijker. Iedere dag kunnen er mensen behandeld worden met medicijnen die zonder ons leger gewoon niet voorradig waren geweest. Reeds 3 keer kon een kind worden gered dat anders was gestorven.

Op het moment dat de jongens er waren was er ook een patiëntje dat behandeld moest worden maar waar we geen spullen voor hadden. Kleine Albert van 2 jr oud was met zijn achterste in een tobbe kokend water gevallen. Zijn piemeltje, linkerbil en een deel van zijn buik waren zonder huid. Maar er was helemaal niets om hem te verzorgen. Geen bandages, geen vaseline, niets. Gelukkig had het leger nog het een en ander bij zich en zij deden me voor hoe je 2de en 3de graads brandwonden moet verzorgen en verbinden. Na 3 weken is Albert genezen naar huis gegaan.

Helaas konden de Tv-opname met 2-Vandaag niet doorgaan omdat in de week van overdracht alle Tv-ploegen nodig waren voor de begrafenis van Prins Bernard.

De afgevaardigden die de goederen kwamen overhandigen zijn erg te spreken over Aktie Benin en twee van hen hebben spontaan aangeboden om tijdens hun vakantie terug te komen om vrijwilligerswerk te doen. Ik ben erg blij met dit aanbod.

Belgische Televisie – KETNET

Ondanks de kleine teleurstelling dat de NL-televisie het laat afweten, komt er toch een nieuwe kans voor Noord Benin. KETNET benaderde me met het verzoek om hen te ondersteunen bij het maken van authentieke opnames over het leven van kinderen in Benin. Natuurlijk heeft dat op zich niets met de Stichting te maken, maar ik wil er met liefde aan meewerken, want voor mij zijn er geen betere ambassadeurs dan de mensen die hier geweest zijn. Het waren vermoeiende dagen maar met spanning kijken we uit naar de band die ons toegestuurd gaat worden. Martin – een van de blinde kinderen – is ook een hoofdpersoon in het geheel en men beloofde me dat Aktie Benin genoemd gaat worden met betrekking tot het blindeninstituut. De ploeg was enthousiast over ons werk en een van hen adopteerde het eerste meisje voor ons internaat. Dat alleen al haalt de vermoeidheid weer weg.

Blinde kinderen

Mijn auto is vorig jaar door het schip de Anastasis van Mercy Ships naar Cotonou vervoerd. Daardoor kwam ik in contact met o.a. de coördinator van oogheelkunde. Tegen haar de wens uitgesproken bij een volgende tour van MS om West-Afrika - naar de boot te willen komen met 7 kinderen die beperkt zien en wonen in het blindeninstituut in Natingou. Immers, als deze kids weer kunnen zien dankzij een operatie, dan zou dat zo geweldig zijn. Ondanks het feit dat de screeningsperiode allang gesloten is kreeg ik 7 kaartjes die recht geven op een operatie. Maar wat nu? Wetende echt geen tijd te hebben om dit allemaal er nog even bij te doen vond ik toch dat deze kans niet onbenut moest blijven. Dan merk je weer dat het lastig is dat je hier alleen zit. Maar ik zet mijn tanden op elkaar en regel de boel. Oververmoeidheid komt later wel.

Alle moeilijkheden trotserend was het op 9 december eindelijk zo ver. We vertrokken s'morgens vroeg voor de lange reis en het duurde niet lang of het eerste kind moest overgeven. Het is ook niet niks en ontzettend spannend. Ze waren goed voorgelicht en wisten dat artsen hun ogen zouden controleren en dat er een heel kleine kans was dat er misschien een of enkelen van hen geopereerd kon worden. Als dat kind daarna weer zou kunnen zien kon het terug naar zijn dorp om bij de familie te gaan wonen. Maar ook is het heel goed mogelijk dat er niemand bij zou zitten die geholpen kon worden. We moesten afwachten.

Op de Anastasis bleek na onderzoek van het 3de en 4de kind dat er iets vreemds aan de hand was. Het team vertelde me dat dit al het vierde kind was dat een beschadiging heeft die veroorzaakt moet zijn door een trauma. Dat begreep ik niet goed. Wat voor trauma? Donna legde uit dat alle vier de kinderen inwendig beschadigd zijn door bijvoorbeeld een ongeluk met een brommer zonder helm op of door het vallen uit een heel hoge boom, of ze moeten geslagen zijn. Direct zag ik op mijn netvlies de volwassenen die kinderen op het hoofd slaan – een mij niet onbekend gezicht. En vaak ook niet zo zachtjes. We vroegen aan de kleine hoe lang hij al in het internaat woont. Hij vertelde dat hij altijd gewoon kon zien tot op een dag drie jaar geleden. Toen zag hij opeens niets meer. Zijn vader heeft toen goed voor hem gezorgd en iets in zijn ogen gesmeerd, waardoor hij weer een beetje ging zien. Maar toch onvoldoende om thuis te blijven wonen.

De andere kinderen werden ook onderzocht en allemaal bleken ze dezelfde afwijking te hebben. 7 Kinderen met zoveel hoop naar Cotonou gekomen die niet geholpen konden worden. Mijn teleurstelling was zo ontzettend groot dat ik moest huilen en de vrouwen van de crew huilden met mij mee. Zoveel werk, zoveel hoop en dan dit. Maar we mogen niet bij de pakken neer gaan zitten! Dus gingen we die middag Cotonou in om muziek te maken en de kinderen kregen een ijsje. Voor mij was het snel duidelijk dat de reis niet voor niets was geweest. Nu weten we dat we een probleem moeten aanpakken met voorlichting om nieuwe gevallen in de toekomst te voorkomen.

Zaterdagavond, terug in Boukombé, kwam de dominee Bernhard bij me langs en we bespraken de teleurstelling. Groot was mijn verbazing de volgende dag. Het begon met Guinevièvre – een vrouw die bijbelles geeft - . Zij vertelde me dat kinderen op het hoofd slaan hier inderdaad gewoon is en dat het ook vaak met een stuk hout gebeurt. Maar dan Bernhard. Die had zijn programma voor de viering nog even helemaal geactualiseerd en riep op om te bidden

voor de kinderen opdat zij kracht krijgen hun lot te dragen en voor alle volwassenen opdat zij het inzicht zullen krijgen dat je kinderen nooit op het hoofd mag slaan omdat blind worden het gevolg kan zijn. Dieu merci, wat geweldig!

Meryi Ships de Anastasis

De steun vanaf deze boot is groot geweest. Niet alleen door het meenemen van de auto naar Cotonou en de onderzoeken van ‘mijn’ blinde kinderen, maar ook geestelijk. Eind december kwamen een aantal MS-ers bij me langs in het noorden. Buiten de gezelligheid namen zij ook nog potten verf mee. Dat komt hier heel goed van pas, zoals zij ook constateerden na bezoek aan ons gezondheidscentrum. Gevolg: in januari stond er weer een groepje missionarissen voor de deur met ... nog meer verf. Vlak voor de Derde Wereld Fonds groep van Atos kwam om te werken, dus die kunnen aan de slag.

Het Derde Wereld Fonds van Atos Origin

Vrijdag 28 januari was het zo ver. De 15 mensen die zich maandenlang hadden voorbereid om daadwerkelijk te mogen helpen mochten het vliegtuig in. Ik had gewaarschuwd dat in Afrika alles anders en langzamer gaat dan je wilt en dat kan men nu dus zelf mee gaan maken. Nou, dat begon al op het vliegveld waar een vriend van me een spontane actie had georganiseerd door met drie auto's te komen om hen op te halen. Dit was niet aan mij gemeld. Wel had ik een telefoontje gekregen van Ange dat het voor mij niet nodig was om naar Parakou te gaan want hij zou zorgen dat mijn vrienden zondag in Boukombé aankwamen. Die zondag bleek dat de beloofde treinreis dus gewoon was overgeslagen. Blijkbaar vond mijn vriend dat deze belangrijke mensen niet urenlang in een boemeltreintje kunnen reizen. Maar een feestje onderweg vergoedde veel.

In ieder geval, de groep was fantastisch. Voor mij was het eerst even wennen al die blanke mensen op het terrein, maar het was reuze gezellig en wat werd er een werk verzet. Er werden groepen gemaakt en een ieder ging serieus aan de gang met die taken die van hem verwacht werden.

Er was een groep om elektra aan te leggen in het ziekenhuis – er werd ook les gegeven aan een groepje elektriciens in wording - een elektragroep voor het vrijwilligershuis, een zonneboilergroep, een

verfploeg en een ploeg computertechneuten die ook een cursus organiseerden op de BEPC (MAVO) hier.

Men moest ook wat van de omgeving zien vond ik, dus iedere dag mochten er twee mensen mee als ik op werkbezoek het veld inging.

Veldwerk

In overleg met enkele mensen uit het dorp die goed de sociale verhoudingen kennen en heel goed weten wie de allerarmsten uit de omgeving zijn, ben ik begonnen met het behandelen van zieken, voornamelijk kinderen. Iedere dag bezoek ik tata somba's (traditionele huizen) en andere woningen. Als je ziet wat men heeft en hoe men leeft dan waardeer je dat je wieg in Nederland stond en niet hier.

Veel kinderen hebben diarree, al dan niet met bloed in de ontlasting, moeten overgeven, zijn ondervoed, uitgedroogd, hoesten groen slijm en dat soort dingen. Verder hebben veel kinderen ringworm of andere schimmelinfecties.

Iedere keer begin ik met te vertellen dat mijn werk en medicijnen gratis zijn maar dat er ook een contributie van hen wordt verwacht. Dat het belangrijk is dat zij hun terrein gaan schoonhouden en het regenwater gaan koken voordat zij het drinken. Ook moeten de mensen zichzelf minimaal 1 keer per dag gaan wassen met zeep. Immers, mijn werk is nutteloos als de kinderen na hun kuur weer spelen tussen de kaka van de dieren en als ze daarna weer regenwater te drinken krijgen. Probleem is wel dat de watervoorraad al aan het slinken is – het duurt nog even voor de regens komen - en ook is het duur om steeds water te moeten koken. Toch begrijpt men het belang van het koken van water als ze horen dat juist dat een van de redenen is dat men fièvre typhoïde (tyfus) krijgt.

En het gaat werken! Ik kwam onverwachts terug en hun plaatsje was schoon. Een familie was bladeren aan het koken en legde me uit dat dit voor de kleine was die straks gewassen gaat worden omdat men geen geld heeft voor lokale zeep.

Maar de grootste beloning, de eerste ster op mijn werk, ontving ik toen we totaal onverwachts een tata bezochten met zwaar ondervoede kinderen. Het was er al ontzettend schoon. Ik gaf de vrouw uitgebreid complimenten. De kinderen kregen vitaminepreparaten en ik wilde door de tolk laten uitleggen dat het ook van belang is dat het regenwater gekookt wordt voordat men het drinkt. De moeder viel de tolk in de rede en vertelde dat ze dat al doet. Wat bleek? Ik was al bij een vriendin geweest en die had haar verteld over de blanke die langs komt en die uitlegt over het gevaar van regenwater. Dus sindsdien kookt ze al haar water. De tranen schoten in mijn ogen. YES, dit gaat werken, dit directe contact met de lokale bevolking. Grotere beloning kon ik niet krijgen.

Werken vanuit Nederland

Ondertussen wordt er in Nederland ook heel hard gewerkt en hebben we daar echt een tekort aan vrijwilligers. Zonder uw steun en zonder hun werk kunnen wij hier niets doen. Heeft u belangstelling en daadkracht, meldt u dan a.u.b. aan bij ons. Wij hebben u nodig.

Rest mij u allen hartelijk te danken voor al uw hulp en steun de afgelopen maanden en hopelijk 'spreken' wij elkaar weer via mail of via de nieuwsbrief.

Marjan (*Wees de verandering in de wereld die je wilt zien. Gandhi*)

LIDA HEETHUIS VANUIT HET THUISFRONT

Container inpakken

Zaterdag 11 dec. was het een hele drukte in Baflo. Er moest een container ingepakt worden, waarin de aggregaten en nog vele materialen moesten komen, zodat de 15 mensen van het Derde Wereld Fonds van Atos Origin niet zouden hoeven stil te zitten in Boukombé. Het is gelukt zoals u ziet. De container kon weg.

Opbrengst kerstavond op het Balloërveld: € 1411,10

De gereformeerde kerk van Gieten organiseerde op kerstavond op het Balloërveld een herderstocht met als doel: *'Het vertellen van het kerst verhaal zoals het in de Bijbel staat, in sfeervolle omgeving'*.

De collecte was bestemd voor Stichting Aktie Benin.

Het was een zeer geslaagd kerstgebeuren mede dankzij de vele vrijwilligers van het organisatiecomité en van Stichting Aktie Benin. En natuurlijk dankzij de ruim 2300 mensen, die de tocht hebben gemaakt. Koud, nat, het maakte niet uit.

Groot en klein vonden het fantastisch om het kerstverhaal levend uitgebeeld met herders, wijzen en een echt levende kerststal inclusief een baby van 6 weken mee te maken op een stik stik donkere hei met om de 100 meter een klein petroleumlampje. Op het eind warme chocolademelk en muziek (o.a. Tiny) in een schaapskooi versierd met lampjes en weer een kribbe.

Foldermateriaal

We zijn druk bezig met een nieuwe folder. De oude folder was prachtig, maar niet meer actueel. Het wordt een gevouwen A5-flyer met op de voorkant en binnenzijde van de voorkant algemene informatie, en op de achterzijde telkens zeer actuele informatie. Deze flyer laten we in een kleine oplage printen (sponsoring Wm Veenstra). Tevens komt er een nieuwe donateurskaart. Dit alles is gemakkelijk uit te delen bij een presentatie, markt o.i.d. Ook maken we per project een uitgebreide flyer, zodat er vlot informatie gegeven kan worden.

Ervaringen van de groep Derde Wereld Fonds van Atos Origin

Zoals een ieder inmiddels weet zijn er 15 mensen van deze groep bij Marjan in Benin geweest. We zijn zeer nieuwsgierig naar hun ervaringen. We organiseren woensdag 16 maart om 19.30 uur een avond bij Hooghoudt (Hooghoudtstraat 1, Groningen), waarbij we naast een rondleiding en proeverij kunnen luisteren naar hun verhalen. Denk je, dat wil ik ook graag horen, meld je even aan bij mij, l.heethuis@home.nl. De kosten bedragen € 5,- p.p.

Vastenactie Salvator-Maria parochie

Tijdens de hele vastentijd houdt de Salvator-Maria parochie te Groningen elke week een deurcollecte voor Stichting Aktie Benin. Tevens zullen we samen met hen een markt houden na afloop van de viering van 11.00 uur op zondag 20 maart. Deze opbrengst komt geheel ten goede aan het transport van kraampakketten.

Transport

Het transport blijft een probleem, het kost nogal wat. Op het moment staat er nog een container in Baflo, waarin veel kraampakketten zitten. Ook kunnen we van Stichting Baby Hope nog vele kraampakketten krijgen. Er is een ontzettende behoefte aan dit materiaal in Boukombé en omgeving. Maar ja, het moet wel getransporteerd worden.

Hulp

Niet alleen hebben we geld nodig, maar ook mensen, die ons meehelpen bij het uitvoeren van acties. Wie oh wie.

Graag tot ziens

Lida